

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 90/11
Люксембург, 15 септември 2011 г.

Решение по дело C-155/10
Williams и др./British Airways plc

Възнаграждението на транспортните пилоти по време на годишния отпуск трябва да включва добавката за летателно време, тъй като тя е съществено свързана с изпълнението на техните задачи

Обратно, добавката за покриване на разноските по време на отсъствието им от базовото летище не е част от обичайното им възнаграждение и съответно не трябва да се взема предвид

Съгласно Директивата за работното време¹ всеки работник има право на платен годишен отпуск от най-малко четири седмици.

Няколко транспортни пилоти, служители на British Airways, сред които и г-жа Williams, оспорват начина на изчисляване на възнаграждението им по време на годишния отпуск. Трудовото възнаграждение на тези пилоти се състои от три компонента: 1) твърда годишна сума; 2) добавка за летателно време от 10 британски лири на планови летателен час; и 3) добавка за времето на отсъствие от базата в размер на 2,73 британски лири на час. При изчисляването на възнаграждението им по време на годишния отпуск се взема предвид само първият компонент (основната заплата). Пилотите поддържат, че то трябва да се изчислява въз основа на цялото им възнаграждение заедно с добавките.

Supreme Court of the United Kingdom (Върховният съд на Обединеното кралство), до който е отнесен този спор, иска от Съда на Европейския съюз да поясни какви указания се съдържат в правото на Съюза относно възнаграждението на транспортните пилоти по време на годишния им отпуск.

С днешното си решение Съдът най-напред напомня, че за времето на годишния отпуск работникът трябва да получава обичайното си възнаграждение. Целта на изискването за заплащане на отпуска е по време на този период на почивка положението на работника от гледна точка на заплата да е подобно на положението му през периодите на труд. Оттук следва, че изплащаното през годишния отпуск възнаграждение по принцип трябва да се изчислява така, че да съответства на обичайно получаваното от работника възнаграждение.

Когато обаче трудовото възнаграждение се състои от няколко компонента, както е при пилотите, трябва да се анализира всеки конкретен случай, за да се определи кое е обичайното възнаграждение и съответно каква сума работникът има право да получава по време на годишния си отпуск.

В този смисъл Съдът установява, че **всяко неудобство, което е съществено свързано с изпълнението на задачите на работника** съгласно трудовия му договор и **за което на работника се заплаща парична сума**, добавяна при изчисляването на общото му възнаграждение, **каквото неудобство за транспортните пилоти е летателното време, задължително трябва да бъде отразено в сумата, която работникът има право да получава за времето на годишния отпуск.**

¹ Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3).

За сметка на това **компонентите на общото възнаграждение на работника, които са предназначени само да покрият случайните или допълнителните разноси**, които му се налага да направи във връзка с изпълнението на възложените му с трудовия договор задачи, **каквито са неизбежните разноси на пилотите по време на отсъствието им от базата, не трябва да се вземат предвид при изчисляването на сумата, която се заплаща през годишния отпуск.**

Наред с това Съдът посочва, че за времето на платения годишен отпуск транспортните пилоти трябва да продължат да получават не само упоменатите по-горе компоненти на общото им възнаграждение, но и всички компоненти на възнаграждението, свързани с личния и професионалния им статут (като например премиите, свързани с качеството им на ръководител, с трудовия им стаж, професионалната им квалификация и т.н).

Националният съд следва да прецени дали различните компоненти на общото възнаграждение на съответния транспортен пилот са съществено свързани с изпълнението на възложените му с трудовия договор задачи или пък са свързани с личния или професионалния му статут.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение се публикува на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708